

ТУРСКА се заложила да НАТО једини контролише операцију против снага пуковника Гадафија тврдећи да су поједине чланице, које теже да делују ван савеза, само заинтересоване за либијско богатство.

Док се турски парламент у четвртак спремао за гласање за учешће Анкаре у спровођењу ембарга на увоз оружја, једина муслиманска чланица НАТО се супротставила паралелним акцијама чланица савеза:

- Желим да они који виде само нафту, златне руднике и подземна богатства, када гледају у правцу Либије, од сада сагледају регион кроз наочари савести - рекао је турски премијер Реџеп Тајип Ердоган.

КАО У БОСНИ? БИВША југословенска република, која је постала симбол неуспеха Европе да спречи крвопролиће на свом прагу - Босна и Херцеговина - могла би да послужи као модел за нову еру у Либији, пише лондонски "Гардијан", позивајући се на дипломатске изборе у ЕУ. Према овој замисли, политички "надзор" над операцијом спровођења зоне забране лета над овом северноафричком земљом, који би укључивао Британију, Француску, САД, али и арапске земље, попут Катара и УАЕ, био би сличан улози Европске уније у БиХ. О војном аспекту бринуо би - НАТО.

Додао је да исти они који оклевају у вези са уласком Турске у Европску унију сада говоре о "крсташким походима". Ердоган је тиме алудирао на изјаву француског министра унутрашњих послова Клода Гуана који је рекао да је председник Никола Саркози "преузео вођство над походом да би мобилисао Савет безбедности УН, Арапску лигу и Афричку унију да се спречи масакр у Либији".

Шеф француске дипломатије Ален Жипе је пожурio да објасни да је реч "поход", која асоцира на крсташку инвазију за заузимање Свете земље од муслимана, неспретно употребљена, и да је треба избегавати. Но, председник Турске Абдулах Гул је, међутим, пред новинарима изразио сумњу да неке коалиционе власти имају посебне мотиве и да би Либија могла да буде "опљачкана" као Ирак.

- Зашто? Зато што циљ није ослобођење Либијаца. Постоје скривене намере и различити интереси - појаснио је.

Коалицији, додао је, недостаје јединствена политика, планови и излазна стратегија, док су дискутабилни мотиви за интервенцију у земљи богатој нафтом и гасом.

Турска остаје на становишту да не жели да НАТО преузме одговорност за офанзивне операције које би могле да науде цивилима, или да спроводи забрану зоне лета, са мандатом УН, док истовремено коалициони авиони бомбардују либијске снаге.

(Вечерње новости)